

Meer groente voor inwoners Nairobi

Inwoners van Nairobi eten maar weinig groente, en in de droge tijd is het aanbod beperkt. De situatie biedt kansen voor Nederlandse bedrijven.

De Keniaanse hoofdstad groeit als kool. Tussen 1999 en 2011 steeg het aantal inwoners van Nairobi van 29 naar 40 miljoen, door natuurlijke aanwas en trek naar de stad. De vraag is of de voedselproductie, en vooral die van groente, die snelle groei kan bijhouden. Daarnaast zouden veel Afrikanen voor hun gezondheid meer groente moeten eten. Omdat hier mogelijk kansen liggen voor het Nederlandse bedrijfsleven, brachten onderzoekers van Wageningen UR (LEI, Wageningen UR Glastuinbouw en CDI) de groenteketen in kaart, onderzochten waarom mensen weinig groente eten en hoe productie en consumptie te verbeteren zijn. Vooral lage inkomensgroepen eten te weinig

groente, en het heeft ook geen hoge status. 'Mensen weten wel dat groente en fruit gezond zijn, mede dankzij een soort postbus 51-spotjes op de radio. Maar het meer gaan eten is een tweede, net als hier', vertelt Carin van de Lans van Wageningen UR Glastuinbouw.

De groenteproductie zou op zich wel voldoende moeten kunnen zijn voor de inwoners van de metropool, constateren de onderzoekers. In het natte seizoen is het aanbod al groot en gevarieerd. In de droge tijd zijn de prijzen echter hoog en de productie laag. Verder zijn er grote verliezen in de keten. Terugdringing van die verliezen en stadslandbouw of volkstuintjes zouden groente goedkoper en bereikbaarder kunnen maken. Ten tijde van piekproductie zou betere bewaring en verwerking kunnen zorgen voor meer en betaalbaar aanbod in de droge tijd. De enkele lokale verwerkers van groente exporten nu vooral erwten en boontjes naar

West-Europa, en de bladgewassen die nu in de zon worden gedroogd verliezen daarbij veel gezonde inhoudsstoffen. 'Voor ingevroren groente heeft niet iedereen een vriezer, en er bestaat nog weerstand tegen, en ingeblikte groente zijn ook nog weinig gewild. Men weet misschien nog onvoldoende dat dit ook gezond is', zegt Van der Lans, die mogelijkheden ziet voor promotie.

Nederlandse bedrijven kunnen onder meer bijdragen aan productieverhoging, bewaring en verwerking, aanbod van kant en klare groente en informatiesystemen in de keten, en zo de totale beschikbaarheid van groente te verhogen en de pieken en dalen meer in balans te brengen.

Informatie:	Rapport GTB-1130
Contact:	carin.vanderlans@wur.nl
	0317 - 48 55 16

'Er is een markt voor kweekvis'

De Keniaanse en Ethiopische overheid zouden graag meer binnenlands gekweekte vis op hun markten zien. Daar liggen kansen voor het Nederlandse bedrijfsleven, aldus LEI en IMARES Wageningen UR.

LEI en IMARES onderzochten de markt voor kweekvis in Kenia en Ethiopië op verzoek van de Nederlandse ambassades aldaar. Kweekvis kan namelijk in potentie bijdragen aan de voedselzekerheid. Terwijl de bevolking groeit lopen de visvangsten in meren, rivieren en zeeën terug. 'Er is echt ruimte voor meer aanbod van vis', vertelt Arjo Rothuis van IMARES. Kenia heeft al kleine en grote viskwekerijen, in Ethiopië staat de sector nog in de kinderschoenen. Voor visvoer en goede kwaliteit pootvis om op te kweken is vooral Ethiopië nog afhankelijk van importen. Maar dat is een beetje een kip-en-eiverhaal, zegt Rothuis. 'Er zijn in Ethiopië geen pootvisbedrijven omdat de vraag ontbreekt, en dat geldt ook voor visvoerproductie. Wordt er in combinatie met een buitenlands bedrijf een grote viskwekerij opgezet, dan zal die ook zijn eigen pootvis moeten gaan produceren. Dat wordt rendabel als je ook aan andere bedrijven levert.' Hij verwacht dat op de langere termijn ook alleen voerimporten voor de eerste groeifase interessant zullen blijven, vanwege de kwaliteitseisen. Dat beide landen geen water in overvloed hebben, hoeft volgens de onderzoeker geen

belemmering te zijn. 'Viskweek kan ook in kooien in bestaande wateren of in tanksystemen waarin water steeds wordt hergebruikt, en met het afvalwater van viskweek kun je gewassen irrigeren.'

Rothuis ziet de marktprijs niet zo gauw onderuit gaan als het aanbod flink toeneemt of vooral teelt voor de export opkomt. 'De visprijzen liggen in beide landen nu vaak boven wereldmarktniveau, en door de sterk groeiende bevolking blijft de vraag zich doorontwikkelen. De visconsumptie is nog laag en moet volgens de WHO worden opgekrikt; de Keniaanse overheid promoot visconsumptie al voor de gezondheid.'

De onderzoekers adviseren om net als bij de glastuinbouw samenwerkingsverbanden te smeden tussen Nederlandse en Keniaanse of Ethiopische bedrijven, gesteund door de overheid, om zo bestaande technologieën aan te passen aan de lokale omstandigheden en daarna te laten uitgroeien. 'Dan wordt snel duidelijk welke kweeksystemen onder welke lokale condities zowel technisch als economisch en ecologisch het meeste perspectief bieden.'

Informatie:	IMARES-rapporten C131/11 en C035/12
Contact:	arjo.rothuis@wur.nl
	0317 - 48 70 62

De visvangst in Ethiopische meren loopt terug.